

og Vigtighed for store Dele af Landets Befolkning.

Gedskesen: Som jeg tidligere har haft Lejlighed til at fremhæve i det høje Ting, er Huslejeloven af ekstraordinær Karakter, idet den gør betydelige Indgreb i Ejendomsretten og Kontraktfriheden, to Grundpiller for hele vort økonomiske Liv. Deraf følger, at de Baand, som Huslejelovgivningen paalægger, ikke bør gøres strammere, end Samfundets Interesser bestemt kræver det, og at Indskrænkningerne ikke bør opretholdes længere, end nødvendigt er. Til disse almindelige Betragtninger kommer nu den Omstændighed, at man ved den sidste Boliglov paabegyndte en Afvikling og stillede i bestemt Udsigt, at denne Afvikling skulde fortsættes. Nu er det ikke min Mening, at disse Forhold skulde udelukke at gaa videre med Huslejelovgivningen, naar det viser sig at være nødvendigt, men jeg tror at kunne sige saa meget, at hvis man vil gaa videre, maa der i alt Fald anføres gode og reelle Grunde derfor. Jeg har med Glæde bemærket, at dette ogsaa i Hovedsagen synes at være saavel den højtærede Indenrigsministers som hans Forgængers Opfattelse. Man har allerede indhentet en Række Oplysninger om, hvorledes Huslejelovgivningen har virket, og man vil fortsætte med at indhente saadanne Oplysninger i Sommerens Løb. Man vil derefter overveje Sagen indgaaende og i den kommende ordinære Samling fremkomme med Forslag om en virkelig Nyordning. Hvorledes denne skal være, er der selvfølgelig i dette Øjeblik ingen Anledning til at udtale sig om. Jeg vil blot for mit Vedkommende sige, at jeg gaar ud fra, at Nyordningen ikke bliver truffet ensidig, men med rimelig og fornuftig Hensyntagen til begge Sider, baade Ejer og Lejer. Det Spørgsmaal, der nu foreligger for os i Dag, er derfor ikke Spørgsmaalet om en Nyordning. Det, der er Tale om, er kun en midlertidig Forlængelse af den gældende Lov, for at der kan blive Tid og Lejlighed til at indhente Oplysninger og anstille Overvejelser, saaledes som jeg nys nævnte. Det forekommer mig nu, at naar man ser Sagen fra dette Synspunkt, kunde det være tvivlsomt, om det overhovedet var nødvendigt at foretage en Forlængelse for Storkøbenhavns Vedkommende; thi den gældende Lov rækker saa vidt, at man vel maa kunne sige, at der ogsaa uden Forlængelse kunde blive Tid og Ro til Overvejelse af denne Nyordning. Men da nu den højtærede Minister

har foreslaaet en Forlængelse, som har vundet betydelig Tilslutning i Folketinget, og da jeg er klar over, at man af reelle Grunde vil blive nødt til at opretholde en Huslejelovgivning i den Tid, der omhandles i Lovforslaget, skal jeg ikke modsætte mig den ærede Ministers Forslag om Forlængelsen for Storkøbenhavns Vedkommende.

Hvad Provinsen angaar, er jeg paa det rene med, at det er nødvendigt at opretholde Huslejelovgivningen foreløbig, ogsaa af Hensyn til at faa virkelig Tid og Ro til Overvejelse af en Nyordning. Men det Spørgsmaal kan rejses og har været rejst i det andet høje Ting, om det vil være rigtigt, at man foretager Forlængelsen saaledes, at man opretholder eller rettere sagt genopliver de Huslejenævner, som er traadt ud af Virksomhed allerede den 1ste i denne Maaned, eller om man ikke skal blive staaende ved de kommunale Kontrolforanstaltninger over det hele. Vort Parti har ment, at man vilde faa den mest tilfredsstillende Ordning ved at blive staaende ved Kontrolforanstaltningerne, og der har, som alle ærede Medlemmer bekendt, været fremsat Forslag i den Retning i det andet høje Ting. Forslaget blev taget tilbage der, men dette betyder ikke, at vi har forandret vor Anskuelse. Som det allerede blev bebudet i Folketinget, vil Forslaget komme frem igen i dette høje Ting til Overvejelse og Drøftelse. Denne Drøftelse vil imidlertid efter min Opfattelse allerbedst og med størst Udsigt til Resultat kunne finde Sted i et Udvalg, og hvis der ikke fra anden Side stilles Forslag i saa Henseende, vil jeg altsaa paa et senere Tidspunkt af Forhandlingerne tillade mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg.

Hermed skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i det høje Ting.

H. Trier: Jeg har kun i al Korthed at sige, at mit Parti agter at stemme for Lovforslaget, saaledes som det foreligger, og at opfordre Tingets øvrige Medlemmer til i den ene eller den anden Form at bidrage til Lovforslagets Vedtagelse. Man synes jo at være enig om, at Boligforholdene endnu ikke er kommet saadan i Lave, som man kunde ønske det, og der vil derfor heller ikke være Grund til i dette Øjeblik at forlade de Bestemmelser, under hvilke man har ment at kunne fjerne eller modarbejde den Magtesløshed eller Afhængighed, som Lejere kan komme til at lide under, eller den Magt-